ЖОІ, 6 ІȢНІЕ 1835. № 44 JEUDI, LE 6/18 JUIN 1835

АЛБИНА РОМѪНЕСКЪ — ABEILLE MOLDAVE

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАЛЪ. GAZETTE POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ЕШІЙ.

Ꙟн прівірѣ слȣжбелор челор кȣ статорнікѫ осѫрдіе ші некȣрматѫ старȣінцѫ а Дсале Адютантȣлȣї Маюр Ніколаї Маврокордат, Пре Ꙟнѫлцатȣл Домн аȣ біневоіт прін ордр де жȣр дін 1 Іȣнії ал ꙟнаінті ла ранг де Колонел.

Тот прін ачел ордр де жȣр, Пре Ꙟнѫлцатȣл Домн аȣ біневоіт а нȣмі Маюр пе Домнескȣл Адютант Капітан Петрȣ Асакі, спре рѫсплѫтірѣ осѫрднічілор остенеле, а кредінції ші а талентȣрілор дісвѫліте ла ꙟнсѫрчінѫріле пȣсе асȣпра лȣї.

ТȢРЧІА.

Дела Халеп скріе ȣн кореспондент ȣрмѫтоаріле: Ібраім Паша аȣ пȣс де сау фѫкȣт патрȣ батерії ла локȣл нȣміт Поарта-Сірії (Кȣрек Богас) тоці лѫкȣіторії сателор, пѫн ла Адана, сѫнт ꙟнтребȣінцаці а транспорта артілеріа пе мȣнте, каре есте кȣ неспȣсѫ остенѣлъ, фіінд кѫ ла ȣн тȣн сѫнт де требȣінцѫ 25 оамені ші 8 біволі. Ꙟ Поартѫ дін партѣ еї асеміне аȣ ашѫзат о табѫрѫ ꙟ проапе де Коніа де 10,000 оамені алкѫтȣітѫ, кѫтрѫ карії ꙟ тоате ѕіліле сѫ ащѣптѫ ноȣ аџютор. Паша аȣ хотѫріт а статорнічі ꙟн Сіріа тот ачѣ сістемѫ де Монополіе че ші ꙟн Егіпет. Ачесте ꙟмпрецюрѫрі, ȣніте кȣ неконтеніта рѫдікаре ла оасте, аціцѫ ꙟ тоате ѕіле ноѫ тȣлбȣрѫрі. Лѫкȣіторії мȣнтені де Браіаѕ ші Дрȣѕії акȣма сау ребелȣіт, ачещі депе ȣрмѫ дечімаці (ȣчіші ла 10) ші арѕіндȣсѫ сатілелор, пліні де дезнѫдѫждȣіре сау маі ребелȣіт ꙟнкѫ одатѫ. Інсȣргенції таe тоате комȣнікаціїле, діспоае караваніле ші ȣчіг пе кѫлѫторі. Ії ȣчісесѫ кȣ кѫтева ѕіле маінаінте 30 осташі Егіпетені. Ачещі барварі мѫ арестȣісѫ ші пе міне, ші де сѫнт ꙟнкѫ ꙟ віацѫ, еȣ сѫнт даторі ȣнеї дівіѕії де Бедȣіні, карії самѫнѫ кȣ казаціі, ші сѫнт де Паша ꙟнтребȣінцаці ꙟ слȣжба рѫзбоюлȣї ла мȣнте. Спȣн кȣмкѫ Ансаріенії сау сȣпȣс, кȣвінтеле ребелії лѫкȣіторілор цѫрії де сȣс сѫнт фоарте кȣріоѕе. Ачещіа ар фі четіт ꙟнтр'ȣн векі Хронограф, кȣмкѫ ії аȣ фост одініоаре домнії лȣмії, ші кѫ ꙟн кȣрсȣл анȣлȣї ачестȣіа ар фі меніт сѫ кѫщіџе кіар ачѣ веке клірономіе, каре аȣ ꙟн вііторіме сѫ мощенѣскѫ. Ꙟндемнаці де ачѣстѫ ꙟнкредіре ії аȣ рѫдікат арміле, аȣ алес де а лор Сȣлтан пе ȣн ꙟнсѫмнат ші бѫтрѫн Шеік, ші аȣ пѫшіт кѫтрѫ Стамбȣл, дар ла ачѣ ꙟнтѫї ꙟнтѫлніре Егіптенії іаȣ ꙟмвінс, атȣнче ії аȣ черȣт ер-

JASSY.

En considération des services zèles de l'aide de camp Major Nicolas Maurocordate, S. A. S. par Son ordre du jour en date du 1er Juin, a bien voulu l'avancer au rang de Colonel.

Par le même ordre du jour S. A. S. a bien voulu nommer Major, Son aide-de camp le capitain Pierre Asaky, en récompense de son zèle et des talens qu'il a développés avec succès dans le service.

TURQUIE.

Ibrahim-Pacha a fait dresser quatre batteries dans le lieu appelé les Portes de Syrie (Kurek bogas); tous les habitans des villages jusqu'à Adana sont employés à transporter les pièces d'artillerie sur la montagne, ce transport coûte une peine indicible car il faut 25 hommes et 8 buffles par pièce de canon. Le Sultan de son côté a aussi établi un camp près de Koniah, composé de 10,000 hommes et l'on attend encore tous les jours des nouveaux renforts. Le pacha a formé le dessein d'établir en Syrie un système de monopole sur le même pied que celui d'Egypte. Toutes ces circonstances jointes aux levées continuelles de recrues engendrent toujours de nouvelles insurrections. Ce sont maintenant les montagnards de Prayaz et les Druses qui ont levé l'étendart de la révolte; les derniers ayant été décimés et leurs villages brûlés, mûs par le désespoir se sont soulevés encore une fois. Les insurgés coupent les communications, dépouillent les caravanes et font périr les voyageurs. Ils avaient fait mourir 30 soldats égyptiens. Un voyageur européen fut aussi arrêté par ces barbares, et s'il jouit encore de la vie, il le dut à une division de bédouins, troupe semblable aux cosaques et employée par le pacha pour la guerre des montagnes, arrivée fort à propos. On dit aujourd'hui que les Ansariens se sont soumis. C'est un motif bien singulier, dit-on, qui est cause du soulèvement des habitans du Haut-Pays. Ils ont lu dans une vieille chronique qu'ils avaient été jadis les maîtres du monde et que ce devait être dans le courant de cette année qu'ils étaient appelés à reconquérir leur ancien patrimoine pour en jouir à l'avenir. Mûs par cette conviction ils prirent les armes, choisirent un vieux et distingué scheik pour leur Sultan et se dirigèrent sur Stambul, à la première rencontre

таре, дар Ібраім пе тоці ꙇȣ тъет, афаръ де ачіі карії ера ꙟн старе де а слȣжі, ші пе карії ꙇȣ ашъзат ꙟн а са арміе ші аȣ арс сателе лор; че асеміне мъсȣрї аȣ маї спорїт а лор тȣлбȣраре. Ачесте орбе попоаре, фъръ вре ȣн план саȣ ребелȣїт ȣніле дȣпъ алтіле, ꙟнкът лесне аȣ фост де асеміне а ле сȣпȣне. Дізармарѣ лъкȣіторілор де Халеп саȣ фъкȣт ꙟнтрȣн кіп варвар ші неміnтіос. Фіешкаре лъкȣітор аȣ пріїміт поронкъ а да ꙟ мъна дрегъторії кäте о армъ де фок. Тоці ера ꙟнтрȣ ачѣста кȣпрїнші, богатȣл, съракȣл ші орбȣл, ачела каре нȣ авѣ кіп а да о армъ, аȣ пріміт вътае де бастоане, ȣн ом нъскȣт орб аȣ ръпȣс сȣб вътае. Рекрȣції чії ноі кȣ асеміне аспріме съ трактарісеск.

МАРЕ БРІТАНІА.

Се ꙟнкредінцазъ кȣмкъ Краюл Францезілор нȣ сар фі ȣніт кȣ сокотінца, де а міжлочі прін арме ꙟ прічініле Іспанії, ші се сȣпȣне къ вор съ се діскідъ трактарісірі ꙟнтре Гȣвернȣл де ла Мадрід, ші ꙟнтре Дон-Карлос, сȣб міжлочірѣ Франції. Маркізȣл Лас Амарілас ва репрезента ла Паріс пе Реџента, ꙟн ачесте конференції іар генералȣл Монте пе Дон Карлос. Акȣма есте ведерат къ арміа Кръесії нȣ поате сȣпȣне пе Карлісті, ші къ се кȣвіне а ꙟнфъцоша алте міжлоаче спре кȣрмарѣ ачестȣї ръзвоі. Портȣгезії н'ȣ ꙟндестȣлъ пȣтере пентрȣ а пȣтѣ пȣне ꙟнтрȣ ацюторюл Реџентеї, пре лѫнгъ ачесте старѣ дін лъȣнтрȣ а Портȣгалії нȣ есте ꙟндестȣл де сігȣръ, спре а пȣтѣ діпърта дін лъȣнтрȣ о парте, а тѫт де ꙟнсемнътоаре ал армії націонале.

ФРАНЦІА.

Се паре къ Наполеонії II сѫнт меніці а се ꙟнмȣлці ка ші Лȣдовіції XVII. Газета Бретон дін 18 Маї, ꙟнщіінцазъ де моартѣ ȣнеі персоане, каре се зічѣ къ есте фіюл лȣї Наполеон, ші каріле дȣпъ о фȣріоасъ небȣніе саȣ адȣс ла Спіталȣл Сан Меен. Газета Пасȣл де Кале арата арестȣірѣ ȣнеі персоане каріле се зічѣ Наполеон II, ші тȣлбȣра лініщѣ ꙟн о кафінѣ ла Арас. Ачест ом ꙟн а са фȣріе аȣ дат кѫтева ловітȣрі кȣ кȣцітоа ȣнеї дрегъторії де поліціе, каріле лаȣ дȣс ла ꙟнкісоаре. Газета Трібȣналȣрілор пȣблікъ вредніка де рѫс черчетаре а ȣнȣіа а тріа Наполеон II, каріле саȣ арестȣіт ла Паріс ла ȣліца Петі-Огюстен, ші каріле дȣпъ рѫндȣірѣ дофторілор саȣ ашъзат ла спітал.

БАВАРІА.

М. С. Краюл аȣ порончіт ка магазіа чѣ ноȣъ де іарбъ де пȣшкъ, съ се зідѣскъ ла о ꙟндестȣлатъ діпъртаре де ла політіе, ка дѣкъ сар маі ꙟтѫмпла вре о неноpочірі асеміне кȣ ачѣ трекȣтъ,

ils furent battus par les troupes égyptiennes; ils demandèrent grâce; mais Ibrahim les fit tous passer au fil de l'épée à l'exception de ceux propres au service qu'il jeta dans ses régimens, il brûla leurs villages; ces mesures ne firent encore qu'augmenter leur rage; ces peuplades stupides sans point de raliement se révoltent les unes après les autres, de sorte qu'il est très aisé de les subjuguer. Le désarmement des habitans d'Alep s'est fait d'une manière bien barbare et en même tems bien sotte. Chaque habitant reçut l'ordre de déposer un fusil entre les mains de l'autorité locale. Personne ne fut excepté; riche, pauvre, aveugle tout devait s'y conformer; celui qui n'avait pas le moyen de se procurer un fusil, recevait la bastonnade: entr'autres un homme né aveugle, succomba sous les coups de baton. Les nouvelles recrues sont traitées avec la même dureté.

GRANDE BRETAGNE.

On dit que le Roi des Français s'est prononcé hautement contre l'intervention dans les affaires d'Espagne, et l'on nous assure que des négociations vont être entamées entre le gouvernement de Madrid et don Carlos, sous la médiation de la France. Le marquis de las Amarillas représenterait la régente dans ces conférences, et le géneral Monte représentrait don Carlos, à Paris. Il est certain maintenant que l'armée de la Reine ne peut triompher des carlistes, et il faut recourir à d'autres moyens pour mettre un terme à la guerre. Les Portugais n'ont pas de forces suffisantes à la disposition de la régente pour l'assister efficacement; et d'ailleurs, la condition intérieure du Portugal lui-même n'est pas assez tranquille, ni assez assurée pour permettre de distraire de l'intérieur une si grande partie de forces nationales.

FRANCE.

Il parait que les Napoléon II sont destinés à se multiplier comme les Louis XVII; l'Auxiliaire Breton du 18 mai annonce la mort d'un prétendu fils de Napoléon, qui à la suite d'un acte de folie furieuse, fut transpoté à l'hospice de St-Méen. Le Propagateur du Bas-de-Calais du 19 mai parle de l'arrestation d'un individu qui, se disant Napoléon II, troublait l'ordre dans un café à Arras. Cet homme, dans une action de fureur, a porté plusieurs coups de canif aux agens, qui l'ont conduit aux Dominicains. Ce matin la Gazette des Tribunaux publie l'interrogatoir burlesque d'un troisième Napoléon II, arrêté à Paris le 21 Mai rue des Petits-Augustins, no 10, et qui, par ordre des médecins, a été conduit dans une maison de santé.

BAVIÈRE.

Sa Majesté le Roi a ordonné que le nouveau magasin à poudre soit construit à une distance assez éloignée de la ville pour que si un malheur pareil à celui qui vient d'avoir lieu se

съ нȣ фiе пiердерiле ка ла ачѣ де пе ȣрмъ експлоӡiе (iӡбȣкнiре). Ачесте пердерi съ прецȣеск ла 250,000 фeорiнi. Четъценiiй аȣ фъкȣт черерe пъ ла Гȣбернȣл, спре а фi дiспъгȣбiцi де кътe аȣ пътiмiт ла ачѣстъ ꙟмпрецюраре, съ паре къ а лор черiре съ ва ꙟмплiнi.

ИТАЛIА.

О скрiсоаре де ла Рома дiн 29 Апрiл ꙟнтъреще, къ Дон Мiгел съ афлъ петрекѫнд ꙟн ачѣ Капiталъ, ꙟнкът новiтаоа, датъ де кътева Гаӡете, деспре деӡбарко (дiскълiкарѣ) са ла Пȣртȣгалiа, есте фъръ нечi ȣн темеi.

Кавалерȣл Вiсконтi, Секретарi Перпетȣал Академiiй Археологiiй де Рома, аȣ адресȣiт кътръ жȣрналȣл ачiiй полiтiiй о скрiсоаре кȣ кȣрiоаӡе лъмȣрiрi асȣпра деӡгропърiiй че ȣрмѣӡъ а съ фаче ꙟ полiтiа Негрополi де Нерi, (о полiтiе че дiн епоха Романилор аȣ рѫмас сȣрпатъ сȣб пъмѫнт) ачеа каре пънъ акȣма есте маi вреднiк де ꙟсѫмнат ꙟн ачѣстъ дескоперiре, есте ȣн маре монȣмент че съ ꙟналцъ ꙟн мiжлокȣл антiчiлор мормѫнтȣрi де каре есте ꙟкȣнжȣратъ. Ӡiдiт фiнд парте дiн петре марi чюплiте шi ȣнiте фъръ нiчi о мiгмъ, парте тъете ꙟн стѫнкъ. Ачест монȣмент поартъ тоате сѫмнеле де Архiтектȣръ Егiптѣнъ. Патȣрi фȣнебре (де моарте) фелюрiте обiектȣрi де бронӡ, Ваӡе де мiгмъ албастръ ꙟмфрȣнсъцатъ де Iероглiфе, де Сiмбоале шi де фiгȣрi ꙟ Стiлȣл Егiптѣн саȣ афлат дестȣл де бiне пъстрате ꙟн 4 кѫмърi, че алкътȣеск ачест монȣмент. Съ паре къ ачесте антiче вор да о нoѫ лȣмiнъ асȣпра Iсторiiй векi ал Iталiiй.

IСПАНIА.

Детаiлȣл сѣȣ дескрiерѣ кȣ амъръчȣнтȣл а деӡорганiӡацiiй армiiй Кръесiiй, саȣ адеверiт де мартȣрiiй карiiй аȣ фост фацъ, шi апоi аȣ венiт ла Парiс. Съ ꙟкредiнцаӡъ кȣмкъ Валдес фоарте мȣлт саȣ тѫнгȣiт деспре ачаста кътръ Комiсарiiй Енглеӡiiй, шi съ паре къ Офiцерiiй нȣ кȣ ловiтȣрi де сабiе, чi кȣ бастоане аȣ ꙟндемнат пе солдацi а мерџе ла бътълiа чѣ де пе ȣрмъ.

Дар дѣкъ солдацiiй аȣ пердȣт кȣражȣл, Офiцерiiй сѫнт фъръ сȣбȣрдонацiе, нiме нȣ аскȣлтъ, армiа саȣ дiӡбiнат ꙟпартiде, Валдес ꙟмпȣтѣӡъ лȣi Кордова, шi лаȣ лiпсiт де команда пре каре аȣ ꙟкредiнцато лȣi Еспартеро, Кордова аȣ мерс ла Мадрiд ка съ се тѫнгȣiаскъ де невреднiчiа лȣi Валдес, а кърȣiа пост ар воi съ окȣпарiсаскъ.

Де ла марџiнiле Iспанiiй ꙟнщiiнцаӡъ деспре ȣн ноȣ авантаж кѫщiгат де трȣпеле лȣi Дон-Карлос. Четъцȣiа Тревiно саȣ лȣат дȣпъ ꙟндестȣл де ꙟнпiӡмълȣiтъ апъраре а гарнiӡонȣлȣi; Дар нiмiк наȣ пȣтȣт а съ ꙟмпротiвi ꙟмфокерiiй осташiлор лȣi Карл V. Ꙟн ачѣ четъцȣе саȣ афлат 350 солдацi, 600 арме де фок ноѫ, шi о маре кѫтiме де амȣнiцiе. Скрiсоарѣ каре ꙟнщiiнцѣӡъ дес-

réiterait il n'en résultât pas les pertes qu'a occasionnés la dernière explosion; ces pertes sont évaluées à 250,000 fl. la bourgeoisie a déjà fait des démarches auprès du gouvernement pour être dédommagée de celles qu'elle a subie. Il parait qu'il y obtempérera.

ITALIE.

Une lettre de Rome du 29 Avril confirme la présence de Don Miguel dans cette capitale la nouvelle de son débarquement dans le nord du Portugal, donnée par quelques journaux anglais, est entièrement dénuée de fondement.

Le chevalier Visconti, secrétaire perpétuel de l'académie d'archéologie à Rome, écrit au journal de cette ville une lettre qui contient des curieux détails sur les fouilles récemment commencées sous sa direction dans la nécropole de Néri. Ce qu'il y a jusqu'ici de plus remarquable dans ces découvertes, c'est un vaste monument qui s'élève au milieu des tombes antiques qui l'environnent. Construit en partie de larges pierres taillées et jointes sans ciment, partie taillé dans le roc gif, ce monument porte tous les caractères de l'architecture égyptienne. Des lits funèbres, divers objets en bronze, des vases en pâte bleue, ornés d'hiéroglyphes, de symboles, et de figures dans le style égyptien, ont été trouvés en assez bon état de conservation dans les quatre pièces qui composent ce monument. Il parait que ces antiquités sont de nature à jeter de nouvelles lumières sur l'histoire ancienne de l'Italie.

ESPAGNE.

Les détails sur la désorganisation de l'armée de la Reine sont confirmés par des témoins oculaires récemment arrivés à Paris. On assure que Valdès s'en est plaint avec amertume aux commissaires anglais, et il paraít que ce n'est point à coups de sabres que les officiers christinos ont fait marcher leurs soldats aux dernières affaires, mais à coups de bâton.

Si les soldats sont découragés, les officiers sont insubordonnés; personne n'obéit, l'armée est divisée en faction. Valdès accuse Cordova et l'a déposé de son commandement, qu'il a confié à Espartero; de son côté Cordova est allé à Madrid se plaindre de l'incapacité de Valdès, qu'il aspire ouvertement à remplacer.

Notre correspondance des frontières nous annonce un nouveau et important succès obtenu par les troupes carlistes. Le fort de Trevino a été pris après une assez vive résistance de la garnison; mais rien n'a pu résister à l'élan des soldats de Don Carlos. On a trouvé dans le fort 350 soldats 600 fusils neufs et une grande quantité de munitions. La lettre qui donne cette nouvelle ajoute que le mouvement des troupes semble indiquer que la guerre va se diriger vers les plaines de l'Ebre; Vittoria paraît sérieusement menacée.

Le compromis passé entre Valdès et Zumalacar-

пре ачесте маї адаоџе къ мішкареа армії ар фі ꙟсъмнѫнд, кȣмкъ ръзбоюл се ва стрѣмȣта ꙟшъсȣл рідȣлȣї Ебро, ші къ політіа Віторіа съ паре а фі ꙟ маре прімеждіе.

Компромесȣл ꙟкеет ꙟтре Валдес ші Зȣмалакарегі, аȣ ꙟдемнат пе мȣлці де а съ ꙟтрȣні кȣ ꙟмпъракеторії, каре лȣкрȣ нȣ кȣтеза маї наінте, темѫндȣсе съ нȣ ꙟкапе ꙟмѫніле трȣпелор Кръесії. Ȣн ковоі де пȣлбере де тȣн (ерба де пȣшкъ) ші алте лȣкрȣрї де ръзбоі аȣ трекȣт дін Франціа ꙟн Іспаніа, ші саȣ пріиміт де ȣн баталіон Карліст.

Валдес аȣ ꙟтрȣніт ȣн сфат де ръзбоі, ла каре се афла 23 шефі Христінос сȣб а са презіденціе. Ꙟн ачѣстъ адȣнаре саȣ трактарісіт прічина інтервенції. Тоці мъдȣларії саȣ ꙟтрȣніт ꙟн сокотінцъ, къ арміа есте атѫт де деморалізатъ, ꙟкѫт нȣмаї есте кіп де а фаче вре ȣн лȣкрȣ, ші къ партіда Кръесії нȣ съ маї поате цѫнеа фъръ аџȣторюл ȣнеї армії стреіне.

Меморіалȣл де Піренé ꙟмпъртъшеще дін кореспонденції ȣрмътоаре, асȣпра тȣлбȣрърілор ꙟнтѫмплате ꙟн 11 Маї ла Мадрід:

Кѫнд міністрȣл Мартінец де ла Роза аȣ ешіт, о чѣтъ ꙟнтъртатъ саȣ арȣнкат ꙟн калѣ са стрігѫнд,, афаръ кȣ вѫнзъторії! съ ꙟкредінцазъ къ ар фі слобозіт ші о ꙟмпȣшкътȣръ, де каре ꙟнсъ нȣ саȣ ловіт дін норочіре. Доѫ баталіоане де Ȣрбанос саȣ рѫндȣіт спре ꙟмфрѫнареа ребеліілор, дар Ȣрбанії, нȣмаї пȣціні ꙟтъртаці ші ꙟ сȣфлеціці де алте сімцірї, саȣ ребелȣіт ші ії стрігѫнд,, Віват константітȣціа, Шефії аȣ воіт съї сȣпȣе, дар тоатъ а лор сіргȣінцъ аȣ фост задарнікъ ꙟнтрȣ ачесте. Шефії н'аȣ афлат аскȣлтаре, ші ȣн Серџент лȣѫнд команда ачестор трȣпе, саȣ прімблат кȣ еле прін Мадрід, бътѫнд доаба ші стрігѫнд фъръ ꙟчетаре,, Віват константітȣціа. Нȣмаї ноаптѣ аȣ кȣрмат ачесте нерѫндȣеле; дар ꙟ тоате зіліле съ ащѣптъ алте маї сѣріоазе ꙟтѫмпларї.

Албіна, че есте ȣн жȣрнал Міністеріал, ростеще ꙟн ачест кіп деспре ꙟнтервенціа сеȣ міжлочіреа.

,, Астъз саȣ адȣнат ла ȣн лок сфатȣл Реџенції ші а Міністрілор. Се сокотеще къ аколо съ ва трактарісі де съ кȣвіне саȣ ка, де а чере де ла пȣтеріле іскълітоаре трактатȣлȣї ꙟнпріт, ȣн корпос де трȣпе стреіне де аџȣторї, ка съ кȣпрінда ачесте четъціле провінціілор тȣлбȣрате, пе кѫнд тоате трȣпеле національе съ мѣргъ спре ръзбоі, ка съ дісфінцезе кȣ о ловітȣръ пе інсȣргенці.

regny a encouragé beaucoup de personnes à aller rejoindre la faction, ce qu'elles n'avaient pas encore osé faire dans la crainte d'être fusillées si elles venaient à tomber en pouvoir des troupes de la Reine. Un convoi de poudre et de divers effets de guerre pour les carlistes a passé la frontière, et il a été reçu de l'autre côté par un bataillon carliste.

Le 11 de ce mois. Valdès a assemblé un conseil de guerre; il y avait 23 chef christinos présidés par lui. On a discuté la question de l'intervention; vingt-deux voix ont été pour l'intervention, une seule contre. En conséquence, Valdès a écrit à la Reine Christine, pour lui demandre l'intervention. Tous les membres du conseil de guerre ont été d'avis que l'armée était si démoralisée, qu'il n'y avait plus moyen d'en rien faire, et que le parti de la Reine ne pouvait plus se soutenir sans l'appui d'une intervention armée.

Le mémorial des Pyrénées publie, d'après sa correspondance, les détails suivans sur les troubles qui ont éclaté le 11 à Madrid.

Lorque M. Martinez de la Rosa est sorti, une foule irritée s'est précipitée sur ses pas, faisant entendre le cri: à bas les traitres! On assure même qu'un coup de fusil a été tiré sur lui et ne l'a heureusement pas atteint. On a requis deux bataillons d'urbanos pour réprimer cette émente; mais les urbanos, tout aussi tumultueux, et animés d'un autre sentiment, se sont insurgés à leur tour aux cris de: vive la constitution! Les chefs ont voulu les contenir, mais tous les efforts tentés a cet objet ont été complètement inutiles. L'autorité des chefs a été méconnue, et un sergeant, se mettant à la tête de cette troupe, s'est promené avec elle dans Madrid, tambour battant, et aux cris sans cesse répétés de: vive la constitution! La nuit seule a mis fin à ces désordres; mais on s'attend chaque jour à des nouvelles et de plus vives scènes.

L'Abeille, journal ministériel, s'exprime ainsi sur la question de l'intervention:

Aujourd'hui le conseil de régence et le conseil des ministres se sont assemblés en commun. On présume que l'on va s'occuper dans cette réunion de savoir s'il convient ou non d'entamer des négociations avec les puissances signataires du traité de la quadruple alliance à l'effet d'obtenir qu'un corps auxiliaire de troupes étrangères vienne tenir garnison dans les places des provinces soulevées, tandis que toutes les troupes nationales tiendraient la campagne pour écraser d'un seul coup l'insurrection.

Ꙟщііінцаре.

Ȣн ом кȣ бȣне пȣртърї, кȣноскѫнд лімба Германъ, Артіметіка, ші Географіа, дореще ка съ се ашезе де ꙟвъцъторї ла копії, че ар авѣ съ ꙟвеце асеміне обіекторї. Лъмȣріре съ ва кѫпъта ла магазіа ДД. Мікȣлі ші Стефановіч.

AVIS.

Un homme solide connaissant bien la langue allemande, l'arithmétique et la géographie désire entrer comme précepteur près d'enfans aux quels on desire faire apprendre ces sciences. S'adresser au Magazin de MM. Mikouly et Stephanovitz.